

«El dia de demà algú dirà que la meva estàtua sobra i la traurà d'allà»

"Si pots tenir dos diaris en lloc d'un, millor. I si pots escoltar tres programes de ràdio, millor que un"

Luis del Olmo, fa pocs dies.

El cap de Protagonistas, protagonista d'una contraportada. Per a mi és un orgull, un regal. Li agraeixo que hagi pensat en mi, en la meva història, en la meva vida i en el meu futur. La poesia continua sent una arma carregada de futur? La poesia és una essència plena de foc, de llum, de color i de vida. Sense la poesia tots estariem morts. Setanta anys de carrera. No hauria d'estar ja descansant, sense fer res? El que passa és que la gent em demana, em diu, vine,

que recordarem els poetes. O explica'm la teva vida. I jo no puc engegar a fer punyetes a qui em demana, sinó tot el contrari. Agraeixo que es recordin encara de mi a aquestes alçades. Ja que li demanen que els expliqui a vida, expliqui-me-la a mi, ara. La meva vida està plena de felicitat perquè ara tinc més a prop la meva dona, els meus fills, els meus néts, als meus amics, perquè abans de tot això pràcticament n'havia de prescindir, ja que estava tot el punyeter dia a la beneïda ràdio. Em sonava el despertador a les sis del matí i tornava a casa a les vuit de la tarda. I els diumenges estava treballant en aquell programa de dotze del matí a les dotze de la nit, quan deia «Buenas tardes, España». Estava tot el dia a la meravellosa ràdio en la tremenda ràdio. Es penedeix una mica d'haver deixat de dedicar temps als éssers estimats? No em penedeixo res, tornaria a fer-ho. En tot cas, em penediria de no donar-li més hores a la meva dona. A la meva xicota primer i a la meva dona després i als meus fills i als meus néts més tard. Parlàvem de poesia, però els joves ja no llegeixen, i, poesia menys encara. Si els joves no llegeixen, estan equivocats. Si els joves no s'adhereixin als poetes, estan en un error tremend. I jo des d'aquí els dic, acosta't, acosta't als poetes i seràs més feliç. Què li sembla el periodisme actual, ara que el veu des de la barrera? El periodisme està més encès que mai i més interessant que mai. Un ciutadà que no estigui a prop del periodisme està a les fosques. El periodisme s'ha d'acceptar, i s'ha d'acceptar amb afecte. I si pots tenir dos diaris en lloc d'un, millor. I si pots escoltar tres programes de ràdio, millor que un. A quin radiofonista escolta? Ho escolto tot, entre altres coses, perquè allà tinc bons amics. I perquè si vull estar ben informat, haig de sintonitzar els diferents colors radiofònics d'una i altra cadena. Que al poble d'un li facin una estàtua, espanta una mica, perquè vol dir que un té una edat respectable? No espanta, al contrari. El dia de demà jo passaré de moda i algú dirà, aquesta estàtua ja sobra i la traurà d'allà. Però mentre visqui, m'agrada que la meva estàtua sigui on és ara. Si estigués encara en antena, què li preguntaria a Pedro Sánchez? Recordi'm qui és Pedro Sánchez. Diuen que el president del govern. No sé si ho ha fet bé o malament en aquella roda de premsa en terra estimada on hi ha bufetades i morts, però per a mi és una bona persona. Li diria, «tio, tranquil, dona la benvinguda a qui t'aprecia i no et preocupis per qui et tingui mania, que n'hi ha alguns que te'n tenen. I que li preguntaria a Puigdemont? Recordi'm qui és Puigdemont. L'expresident de la Generalitat, fugit de la justícia i veí de Waterloo. Li diria que tingui sort i que la seva sort i fortuna acompanyi també Catalunya.